Repertoriumnummer
2022 / 3621
Datum van uitspraak
dinsdag 28 juni 2022
Rolnummer
21/1010/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

hypotheekwet

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Burgerlijke rechtbank van de Rechtbank van eerste aanleg Leuven

Kamer B8

VONNIS

Op tegenspraak

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

DE WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,), met kantoren te te 1000 BRUSSEL, Havenlaan 88 bus 22,

eisende partij,
vertegenwoordigd door , advocaat te ,

tegen

geboren te op en wonende te

verwerende partij,
vertegenwoordigd door advocaat te

met zetel te

verwerende partij,

1 Procedure

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam onder meer kennis van:

- de dagvaarding, betekend op 14 juni 2021;
- de laatste conclusies van de partijen en de door hen neergelegde stukken;
- de overige stukken van het dossier van rechtspleging.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 31 mei 2022 en werd daarna in beraad genomen.

is ter zitting niet verschenen en werd evenmin vertegenwoordigd. De zaak werd vastgesteld met toepassing van artikel 747 §1 Gerechtelijk Wetboek. Bovendien heeft een conclusie en stukken neergelegd. Dit vonnis wordt bijgevolg ook ten aanzien van haar op tegenspraak gewezen (art. 804, lid 2 Gerechtelijk Wetboek).

2 Feiten

1 Ingevolge een akte verleden door notaris te op 17 september 2002 werd samen met , eigenaar van een woning gelegen te kadastraal gekend onder Het betreft een half open bebouwing met op het gelijkvloers een leefruimte, keuken, berging en badkamer, op de verdieping drie slaapkamers en onder het dak een zolderruimte.

2 Op 15 januari 2018 werd de Wooninspecteur van het Vlaams Gewest (hierna: "de Wooninspecteur") gecontacteerd door omwille van een vermoeden van een misdrijf, namelijk het verhuren of ter beschikking stellen van een woning die niet voldoet aan de minimale kwaliteitsnormen.

3 Bij proces-verbaal van 6 februari 2018 stelde de Wooninspecteur vast dat de woning niet voldeed aan de woonkwaliteitsnormen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, zoals op dat ogenblik van toepassing. Aan het gebouw werden 39 strafpunten toegekend en aan de woning 101 strafpunten. De woning werd niet alleen ongeschikt bevonden, maar ook onbewoonbaar, omwille van de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's voor de bewoners.

De wooninspecteur stelde bovendien vast dat de woning bewoond werd door Zij legden een huurovereenkomst voor, afgesloten tussen enerzijds en en anderzijds, voor een duur van negen jaar. De maandelijkse huurprijs bedroeg 500 euro.

Tijdens haar verhoor op 6 februari 2018 verklaarde dat de een vriend van was en gevraagd had of ze in zijn woning wilden komen wonen. Voordien zou de woning bewoond hebben. Ze gaf aan dat er verschillende gebreken aan de woning waren. De schouw zou niet meer goed gewerkt hebben sinds de vorige winter. zou beloofd hebben om er iets aan te doen, maar zou nooit zijn komen opdagen. Ze verwarmden de woning daarom met petroleumkachels. Verder verklaarde dat ze beneden sliepen omdat er boven grote vochtplekken waren en omdat het er stonk door de problemen met de schouw. Ten slotte gaf ze aan dat de stroom regelmatig uitviel en dat de dakgoot vooraan aan het loskomen was.

4 Op 28 maart 2018 leidde de Wooninspecteur een herstelvordering in bij het parket van de procureur des Konings te Leuven, strekkende tot het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten, zodat er geen gebreken meer overblijven.

5 werd op 14 mei 2018 verhoord omtrent deze feiten. Hij verklaarde toen het volgende:

"Ik heb de woning verhuurd aan die uit hun woning moesten. Het huurcontract dateert van 01.02.2013. Ik was inmiddels verhuisd naar mijn ouderlijke woning. De woning die ik verhuurde was niet in zo slechte staat als waar ze nu in is. De huurders hebben er vernielingen gedaan. De woning was min of meer in orde toen ze er introkken.

De huurders willen me kapot maken. Ze wonen er nog steeds. Ze willen er niet weg hoewel het OCMW hen een voorlopige woning heeft voorgesteld. Ze hebben de huur van 500 €' betaald tot november 2017. De eerste twee maanden heb ik hen gratis laten wonen omdat ze het moeilijk hadden om te betalen.

Ik heb geen plaatsbeschrijving van de woning. De bewoners hebben het pleisterwerk van de muren boven afgestoken. Ik heb geen idee waarom. De schouw was zwart geworden. Ik wou iemand laten komen om er een buis te steken, maar de bewoners zeiden dat ze de werken zelf zouden doen, maar tot nu toe hebben ze niets gedaan. Ik krijg klachten van de buren dat de tuin vol rommel ligt.

Ze hebben zelf een ondervloer gelegd boven maar ze hebben hem onderste boven gelegd. Daar is toen ruzie van gekomen. Alle materialen heb ik hen geleverd.

De mazoutkachel en de leidingen hebben ze verkocht. Het eiken blad van de schouw hebben ze ook verkocht. Nu stoken ze met hout en kolen. De gasfles stond buiten maar hebben de bewoners binnen gezet.

Ik heb nooit de intentie gehad om een pand te verhuren dat niet in orde was. Ik heb het huurcontract laten opstellen door de Huurdersbond in

Op 6 februari 2019 werd hij nogmaals verhoord en legde hij de volgende verklaring af:

"Ik ben samen met eigenaar van de woning te
We hebben de woning verhuurd sinds 01.02.2013. In de woning hebben altijd dezelfde mensen gewoond, zijnde

Nu staat de woning leeg sinds 28.12.2018. De bewoners zijn uit zichzelf vertrokken, ze hebben geen opzeg gedaan. De huurders willen de sleutel niet terug geven, ik moet aftekenen voor de huurwaarborg, dat wil ik niet. Volgende week, 13.02.2019 komt dit voor op het vredegerecht.

De huurders hebben sinds december 2017 geen huur meer betaald. Ik heb dit te laat gezien, omdat ik mijn geld laat beheren door Ik had bijgevolg niet genoeg geld om de lening van de woning te betalen, met als gevolg dat ik nu grote problemen heb.

Ik had in het begin een goed contact met de huurders. Het waren vrienden van vroeger. Door is het contact veel minder.
was een kameraad, hij mag tegen mij niets meer zeggen van

De huurders hebben het pand onbewoonbaar laten verklaren, ik wist hier niets van. Ik ben dit te weten gekomen juli 2018. Ik wist dan dat ik allerlei werken moest uitvoeren. Ik was dit van plan. Ik was gaan MDF platen kopen, om de vloer te maken.

De huurders zeiden dat zij dit wilden doen, ze hebben dan de muren boven uitgebroken, zonder mijn medeweten. Ze hebben ook de schouw afgebroken. Ze hebben veel schade gedaan aan de woning. De woning werd dus 'afgebroken' door de huurders.

Ik wilde de werken die nodig waren doen, maar ik mocht niet in de woning van de huurders. Ik kon dus onmogelijk werken doen. Nu zijn ze zelf vertrokken, en er woont niemand meer in de woning. Ze hebben veel vuil achter gelaten, buiten ligt alles vol.

Ik ben van plan om de woning te verkopen. Ik hoop dat de mede-eigenaar hiermee akkoord is.

Ik ga de woning zeker niet meer verhuren.

Er moest een hercontrole gebeuren door de wooninspectie. Dit kan niet gebeuren, aangezien er geen werken konden worden uitgevoerd. Zodra we de sleutel hebben, gaan we de nodige stappen ondernemen

[...]".

6 Op 8 maart 2019 deelde de procureur des Konings mee dat het dossier zonder gevolg werd afgesloten, omdat het onderzoek had aangetoond dat de toestand intussen geregulariseerd werd.

werd verschillende keren aangeschreven door de Wooninspecteur met het verzoek om mee te delen hoe het herstel werd uitgevoerd. reageerde hier niet op.

7 De woning werd op 21 augustus 2020 bij gedwongen gerechtelijke openbare verkoop toegewezen aan

Per brief van 7 september 2020 aan en aan afgevaardigd bestuurder van verzocht de Wooninspecteur om op de hoogte gebracht te worden van de stand van zaken van de uitvoering van de herstelvordering. Bij brief van 25 oktober 2020 werd dit verzoek herhaald.

Ook werd op 25 oktober 2020 nogmaals verzocht om een stand van zaken.

Alle verzoeken bleven zonder gevolg. De Wooninspecteur stelt bovendien dat telefonisch werd meegedeeld dat de hoogstnodige herstellingen zou uitvoeren, maar weigerde om de volledige herstelvordering uit te voeren.

8 Op 8 januari 2021 stelde de Wooninspecteur een geactualiseerde herstelvordering op, aangepast aan de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

Op 14 juni 2021 stelde de Wooninspecteur een vordering in rechte in.

3 Vorderingen

1 De Wooninspecteur vordert het volgende:

"De vordering van concluant ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens eerste verweerder voor wat betreft het pand gelegen te kadastraal gekend onder te veroordelen tot het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- en/of aanpassingswerken (d.i. het herstel van de conformiteit zoals beschreven in artikel 1 3, §1, 8° VCW, waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten. Na het gevorderde herstel mag het pand geen gebreken van categorie II of III vertonen en mag er geen sprake zijn van overbewoning;

Dit alles binnen een termijn van maximaal 10 maanden vanaf de betekening van het vonnis en dit op straffe van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging zonder dat er een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis, 4de lid Ger.W. wordt toegekend;

Concluant en het college van burgemeester en schepenen van te machtigen, voor het geval het herstel niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn wordt uitgevoerd, ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien en te zeggen voor recht dat concluant gerechtigd is de kosten te verhalen bij verweerders;

Concluant en het college van burgemeester en schepenen van eveneens te machtigen om de eventuele kosten van herhuisvesting te verhalen op verweerders;

Verweerders solidair, in solidum, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding, zijnde de dagvaardingskosten, de kosten van overschrijving van het exploot tot inleiding van het geding in de registers van het kantoor rechtszekerheid en de kosten van de kantmelding van de gewezen eindbeslissing op het overgeschreven exploot, alsook de rechtsplegingsvergoeding in casu begroot op 1.560,00 euro;

De uitspraak aan tweede verweerster gemeen te verklaren".

2 vordert in zijn conclusie om de vordering van de Wooninspecteur ongegrond te verklaren en om hem te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

3 vordert om de vordering van de Wooninspecteur af te wijzen en hem te veroordelen tot de kosten en tot een schadevergoeding voor tergend en roekeloos geding.

4 Beoordeling

1 De vordering werd regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

2 De Wooninspecteur voert aan dat zich schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf omschreven in artikel 3.34 en volgende van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 door een woning te verhuren die niet-conform is. Hij stelt een herstelvordering in met toepassing van artikel 3.43 en 3.44 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

3 De rechtbank merkt op dat de in het aanvankelijk proces-verbaal vastgestelde gebreken zijn gebaseerd op de Vlaamse Wooncode, die inmiddels vervangen werd door de Vlaamse Codex Wonen van 2021. Gebreken in een woning worden thans in drie categorieën onderverdeeld en enkel deze van categorieen II en III kunnen leiden tot een niet-conforme woning. In de geactualiseerde herstelvordering van 8 januari 2021 werd gepreciseerd welke gebreken in dit geval onder de categorieën II en III zijn onder te brengen.

4 Het aanvankelijk proces-verbaal dateert van 6 februari 2018. Het toenmalig van toepassing zijnde artikel 20, §1, lid 1 van de Vlaamse Wooncode bepaalde:

> *Als een woning of een specifieke woonvorm als vermeld in artikel 5, § 3, eerste lid, niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5, rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.*

Dit misdrijf is thans vervat in artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen 2021, dat het volgende bepaalt:

> *"Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen."*

5 De rechtbank stelt vast dat niet betwist dat de woning niet voldeed aan de normen uit de Vlaamse Codex Wonen 2021 en evenmin aan de normen uit de Vlaamse Wooncode. In het proces-verbaal van 6 februari 2018 werden aan de woning 101 strafpunten en aan het gebouw 39 strafpunten toegekend. Bovendien werd vastgesteld dat er ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's aanwezig waren. In de geactualiseerde herstelvordering van 8 januari 2021 werden verschillende gebreken van categorie II en III opgenomen.

Het staat ook vast dat de woning verhuurd werd, gelet op de vaststellingen van de Wooninspecteur, de verklaringen van en de schriftelijke huurovereenkomst.

voert aan dat de woning bij aanvang van de huur *"min of meer"* in orde was en dat de huurders vernielingen hebben aangebracht. Bij aanvang van de huur werd evenwel geen plaatsbeschrijving opgesteld en staaft deze bewering ook niet met enig ander stuk. Bovendien zijn verschillende gebreken structureel van aard, zodat moet worden aangenomen dat ze reeds bij aanvang van de huur aanwezig waren.

De rechtbank is daarom van oordeel dat de inbreuk op artikel 20, §1, lid 1 van de Vlaamse Wooncode, thans artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, bewezen is. Bij toepassing van artikel 3.43 en 3.44 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 kan de

Wooninspecteur bijgevolg het herstel vorderen van de woning die het voorwerp van de inbreuk uitmaakt.

6 Het feit dat de herstelvordering door het openbaar ministerie geseponeerd werd, is niet relevant voor de huidige zaak. Een seponering is immers een loutere opportuniteitsbeslissing om voorlopig niet strafrechtelijk te vervolgen. Het herstel van de inbreuk op de Vlaamse Codex Wonen kan overeenkomstig artikel 3.44 ook voor de burgerlijke rechter gevorderd worden. Een strafrechtelijke veroordeling van de overtreder is daarvoor niet noodzakelijk.

7 voert aan dat het gepast was om die mede-eigenaar van de woning was, te betrekken in de huidige procedure.

Het feit dat de inbreuk eventueel mede door werd begaan, doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat een inbreuk heeft begaan. heeft immers zelf het huurcontract afgesloten met de huurders. Het herstel kan dus van gevorderd worden.

8 Ook de omstandigheid dat het pand intussen niet meer verhuurd wordt, zodat er op dit ogenblik geen misdrijf meer aanwezig is, doet geen afbreuk aan het actueel karakter van de herstelvordering. Zoals blijkt uit de stukken van het dossier, is de woning in kwestie nog steeds niet conform de normen uit de Vlaamse Codex Wonen van 2021. Dit wordt door en door ook niet ontkend.

De herstelvordering heeft betrekking op de verbetering van de woonkwaliteit. Zij heeft onder meer tot doel om te vermijden dat niet-conforme panden (opnieuw) worden verhuurd of ter beschikking gesteld. Het herstel van de gebreken kan daarom alsnog bevolen worden na stopzetting van de verhuur, om te voorkomen dat de overtreder aan de herstelverplichting zou ontsnappen door de verhuur of terbeschikkingstelling van de woning tijdelijk stop te zetten.

9 In tegenstelling tot wat en aanvoeren, heeft ook de verkoop van het pand geen invloed op de herstelvordering. De herstelvordering op grond van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 is gericht tegen overtreder(s), maar de maatregel die ermee wordt beoogd, is gericht op de zaak (werkt *in rem*).

De herstelvordering op grond van artikel 3.43 van de Vlaamse Codex Wonen strekt ertoe de woning conform te maken en wordt slechts zonder voorwerp in het geval de woning/woongelegenheid ophoudt te bestaan of wanneer de woning/woongelegenheid geen gebreken meer heeft.[1]

De maatregel wordt opgelegd aan de overtreder, ongeacht in wiens handen het goed zich bevindt op het tijdstip van de vordering of de veroordeling. De maatregel is aan iedereen tegenstelbaar, ook aan de nieuwe eigenaar van het onroerend goed indien de eigendom

[1] Zie nuttig Cass 6 mei 2014, AR P.12 0355.N.

ondertussen is overgedragen. De maatregel moet worden uitgevoerd door de overtreder en de eventuele nieuwe eigenaar van het goed moet dit in principe ondergaan.[2]

10 Aangezien het gaat om een herstelmaatregel die wordt opgelegd aan de overtreder, volgt de rechtbank evenmin het verweer van dat zij eerst in gebreke gesteld had moeten worden. De rechtbank wijst er bovendien op dat zowel als haar bestuurder na de aankoop van het pand tweemaal werden aangeschreven door de Wooninspecteur.

Het is ook niet relevant dat een uitstel van twee jaar zou hebben verkregen van het Agentschap Wonen-Vlaanderen. Dit uitstel, waarvan geen bewijsstukken worden bijgebracht en dat verder niet wordt toegelicht door zou volgens de Wooninspecteur betrekking hebben op de heffing op ongeschikte en onbewoonbare woningen. Deze heffing staat los van de herstelvordering die gericht is tegen als overtreder.

Het kan ten slotte evenmin verweten worden aan de Wooninspecteur dat niet eerder werd gedagvaard. Uit het dossier blijken geen onverantwoorde vertragingen, maar kan afgeleid worden dat, na de seponering door het openbaar ministerie, de Wooninspecteur zowel als verschillende keren heeft aangeschreven om hen de kans te geven om vrijwillig over te gaan tot het herstel van de toestand.

11 Het door de Wooninspecteur gevorderde herstel houdt in dat er geen gebreken van categorie II en III meer aanwezig mogen zijn en dat er geen sprake mag zijn van overbewoning.

Behoudens een vastgesteld herstel, wat *in casu* niet voorligt, mag de vordering slechts worden afgewezen in het geval van kennelijke onredelijkheid. De rechtbank moet meer bepaald nagaan of de herstelmaatregel niet onevenredig is in verhouding tot de beoogde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woningkwaliteitsvereisten, vermeld in artikel 3.1 van de Vlaamse Codex Wonen, en mag daarbij onderzoeken of de Wooninspecteur in redelijkheid kon overgaan tot het vorderen van dat herstel.

12 voert aan dat het gevorderde herstel in strijd is met het redelijkheidsbeginsel omdat ongelukkig en te goeder trouw is en niet over de financiële middelen beschikt om het herstel uit te voeren. geeft aan dat hij een beperkt inkomen heeft en de maandelijks afbetalingen dient uit te voeren.

wijst erop dat de gevaarlijke apparaten inmiddels uit de woning zijn verwijderd en dat de woning niet langer bewoonbaar is door de afbraak van de erkers.

13 De rechtbank stelt vast dat er verschillende ernstige gebreken werden vastgesteld, die 101 strafpunten opleverden voor de woning en 39 strafpunten voor het gebouw en die een risico vormden voor de veiligheid en de gezondheid van de bewoners.

---

[2] Zie o a. nuttig: P. VANSANT, "Uitvoering van gerechtelijke en bestuurlijke herstelmaatregelen" in X , Zakboekje Ruimtelijke Ordening 2018, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, 2017, 890-893; N. VAN DAMME, "De herstelvordering in de Vlaamse Wooncode een vordering in personam, een maatregel in rem", *TBO* 2014, afl 1, 3-9, P. VANSANT, "Het in-rem karakter van de herstelmaatregelen en de niet-eigenaar", *TMR* 1999, 471-475.

De rechtbank stelt echter ook vast dat de woning van gedwongen openbaar werd verkocht en dat zijn financiële toestand bijzonder precair is. heeft een beperkt inkomen en een zware schuldenlast. Bovendien zijn er geen aanwijzingen dat hij de woning na het vertrek van en nog verder verhuurd heeft en blijkt uit de foto's voorgelegd door dat de woning in de huidige toestand niet meer verhuurbaar/bewoonbaar is.

Aangezien er geen risico meer aanwezig is dat de woning in de huidige toestand opnieuw wordt verhuurd en het herstel van de woning een bijzonder grote last met zich meebrengt voor die over volstrekt onvoldoende financiële middelen beschikt en die omwille van de gedwongen verkoop niet langer eigenaar is van de woning, is de rechtbank van oordeel dat de herstelvordering in de huidige omstandigheden kennelijk onredelijk is.

De herstelvordering moet daarom worden afgewezen.

14 De vordering in gemeenverklaring, die er enkel toe sterkt het gezag van gewijsde van het vonnis uit te breiden tot is toelaatbaar en gegrond, aangezien de nieuwe eigenaar is van het pand.

15 De rechtbank volgt het standpunt van niet dat de vordering van de Wooninspecteur een tergend en roekeloos karakter heeft.

De rechtbank is van oordeel dat niet is aangetoond dat de Wooninspecteur heeft gehandeld met het opzet om te schaden dan wel op een manier die de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam persoon kennelijk te buiten gaat. Ten aanzien van werd geen veroordeling gevorderd, maar werd enkel een vordering in gemeenverklaring ingesteld. De rechtbank verwijst bovendien naar de omstandigheid dat verschillende brieven van de Wooninspecteur met een vraag naar de stand van zaken onbeantwoord bleven, zodat de hij geen zicht had op de huidige toestand.

16 De Wooninspecteur is in het ongelijk gesteld en moet daarom de gerechtskosten betalen. Deze kosten worden in hoofde van de Wooninspecteur niet bepaald, omdat ze te zijnen laste blijven en worden voor vastgesteld op een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro (basisbedrag rechtsplegingsvergoeding zoals gevorderd).

De rechtbank veroordeelt de Wooninspecteur eveneens tot betaling van de rolrechten van 165 euro aan de Belgische Staat.

17 De vordering in gemeenverklaring van de Wooninspecteur naar toe heeft een louter bewarend karakter en strekt er enkel toe het gezag van gewijsde van het vonnis uit te breiden tot de verweerder in tussenkomst. Deze vordering beoogt geen veroordeling en kan ook geen aanleiding geven tot de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

5 Beslissing

Dit vonnis wordt na tegenspraak gewezen in eerste aanleg.

De rechtbank verklaart de herstelvordering van de Wooninspecteur van het Vlaams Gewest ontvankelijk, maar ongegrond.

Dit vonnis wordt gemeen verklaard aan

De Wooninspecteur wordt veroordeeld tot betaling van de gerechtskosten, die voor hem niet worden bepaald omdat ze te zijnen laste blijven, en die voor worden vastgesteld op een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro.

De rechtbank veroordeelt de Wooninspecteur eveneens tot betaling van de rolrechten van 165 euro aan de Belgische Staat.

De rechtbank wijst erop dat artikel 3.33 Burgerlijk Wetboek van toepassing is op onderhavig vonnis. De griffier mag geen uitgifte van het vonnis afleveren voor behoorlijk bewezen is in de voorgeschreven vorm dat de kantmelding van dit vonnis gedaan is.

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare zitting van **kamer B8** van de rechtbank van eerste aanleg Leuven op **dinsdag 28 juni 2022.**

Waar zitting namen:

rechter

griffier